

Cha

trãndũngtiẽn

Nào ai còn nhớ đến người Cha? Có thấy xót xa những khi một mình?
5 Những lúc Cha buồn ngồi im trong nắng? Có thấy Cha mình giữa đêm cô quạnh?
9 Nào ai còn nhớ khi ấu thơ? Tôi vẫn xem Cha là đấng anh hùng!
13 Tôi biết Cha tôi là ngọn đuốc lớn, Soi sáng cho tôi hướng đi ngày mai. Cha: là
17 ngọn đuốc soi đêm dài, Cha là hạnh phúc tôi ngày mai. Tôi tự
20 hào có cha oai hùng, Tôi: tự hào là người Việt Nam.
23 Tôi nhớ một ngày thấy Mẹ tôi: đang ngồi khóc ngất giữa chiều mưa
27 Nhận tin Cha chết như tiếng sét! miếng đất thiên đường tôi đánh rơi!
31 Thương Mẹ thay Cha lo nuôi nấng. Nuôi lũ chúng con còn thơ dại.
35 Ôi! nỗi buồn nào hơn mất Bố? Tôi đã đương nhiên, thành mồ côi?
39 Cha: như là ngọn núi Thái Sơn. Cha: như là biển Thái Bình Dương.

43

Cha: suốt đời phải chịu tàn phé.

Cha: suốt đời chịu nhiều cay đắng.

47

Tôi: không còn được nói tiếng Cha!

Khi Cha lìa đời mấy năm qua.

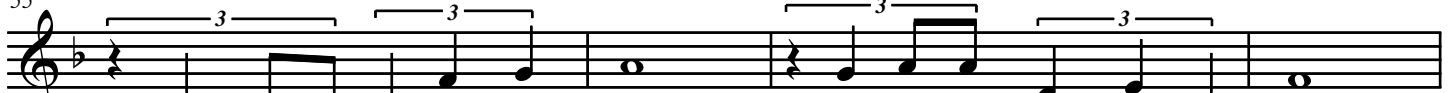
51

Tôi chỉ còn nỗi nhớ thiết tha.

Tôi chỉ còn với những xót xa.

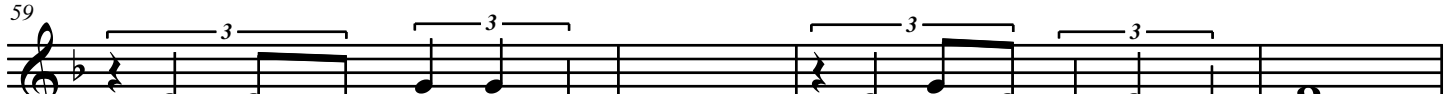
55

Thôi: Cha ngủ đi, ba thước đất?

Đã có mấy người nghĩ về Cha?

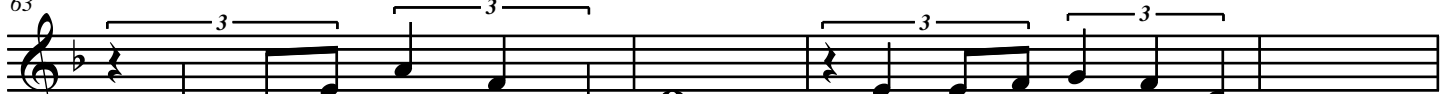
59

Bao nhiêu người chiến sĩ cộng hòa,

Lê kiếp thân già đợi ngày qua?

63

Thời gian chết đứng ngang đời tôi:

Khi nghe tin báo Cha lìa đời.

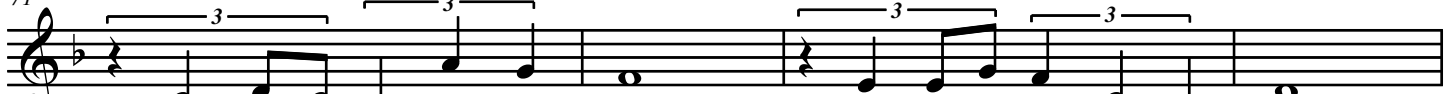
67

Nơi tít chân trời con đây bối rối:

Chỉ biết nói Cha ơi! với bao ngậm ngùi.

71

Con cảm ơn Mẹ cảm ơn Cha,

Ba Mẹ đã cho con sự sống.

75

Con cảm ơn Mẹ cảm ơn Cha:

Ba Mẹ đã cho con ngày mai. Cha: là

79

sự sống con muôn đời.

Cha: là ngọn đuốc của tự do.

Cha: người

82

chiến sĩ cộng hòa.

Cha: người lính già ngày xưa.

Cha người tử sĩ oai hùng.

86

Cha: người pháo binh cụt tay.

Tôi: tự hào có cha oai hùng,

89

Tôi: tự hào là người Việt Nam./.